

சிலப்பதிகாரத்தில் ஆடல் வகைகள்

செஸ்வி. தீ. அறக்கலைச்செஸ்வி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

மெய் ஹீஸ் கல்லூரி

திருச்சிராப்பள்ளி - 17

முன்னுரை

உள்ளத்திற்கு மகிழ்சியளிக்கும் கவின் கலைகளுள் ஆடற்கலையாகிய கூத்தும் ஒன்றாகும். தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர், இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழுக்கும் உரிய இலக்கணமாக அகத்தியம் என்ற இலக்கண நூலை இயற்றினார். இயற்றமிழ் இலக்கணமாகிய தொல்காப்பியத்திலும், சங்க இலக்கியத்திலும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பெருங்கதை, சீவக சிந்தாமணி ஆகிய காப்பியங்களிலும் இசை, நாடகத்திற்கு உரிய குறிப்புக்கள் பல காணப்படுகின்றன. மேலும் இவற்றை வளர்த்த கலைஞர்கள் கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலி என்னும் நால்வரே ஆவார் என்பது புலனாகிறது. இவர்களால் மேற்கொள்ளப்பெற்ற ஆடற்கலையானது, அகக் கூத்து, புறக்கூத்து, பதினோராடல்கள் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் மாதவியால் ஆடப்பட்டது. அவ்வாடல்களை பற்றி விவரிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சோழ மன்னன் அவையில் மாதவி

நாட்டியமாவது ஆடல் பாடல் அழகு என்னும் மூவகை நலங்களையும் ஒருங்கு பெற்ற நாடக மகளிரால் தமது உள்ளக் குறிப்பு, உடம்பில் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகளால் புலப்படும் படி சுவைபெற நடிக்கப் பெறுவதாகும். ஆடல் இலக்கணத்தினை சிறப்பாக விரித்துக் கூறுகிறது நாட்டிய நூல். ஆடல், பாடல், அழகு என்னும் இம்மூன்று திறத்தாலும் குறைவின்றி நிரம்பிய நாடகக் கணிகையாகிய மாதவி, ஐந்தாம் ஆண்டு தொடங்கிப் பன்னிரண்டாம் ஆண்டு வரை ஏழாண்டுகள் ஆடலாசிரியனிடம் நாட்டிய நூலை நன்கு பயின்று சோழ மன்னன் பேரவையிலே திறம்பெற ஆடினாள் என்ற செய்தியை,

“ஆடலும் பாடலும் அழகும் என்று இக்

கூறிய முன்றின் ஒன்று குறைவுபடாமல்

ஏழ் ஆண்டு இயற்றி ஓர் ஈராறாண்டில்
கூழ் கழல் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி” (அரங்கேற்றுக் காதை: 8-11)

என்ற வரிகளால் அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது.

சிலம்பில் ஆடற்கலை

தமிழ்நாட்டில் தொன்று தொட்டுப் பயிலப் பெற்று வரும் ஆடற்கலையின் இயல்பும், அதனைப் பயின்று ஆடவல்ல கூத்தியராகிய நாடகமகளிரின் இயல்பும், அம்மகளிர்க்கு நாட்டியக் கலையைக் கற்பிக்கவல்ல ஆடலாசிரியனது இலக்கணமும், நாடகத்திற்கும் இசைக்கும் உரிய இசைப் பாடல்களை இயற்றித்தரும் கவிஞனது இயல்பும், இசையினை அளவுபெற ரிறுத்தவல்ல தன்னமையாசிரியன், வேய் கூழல் ஊதுவோன், யாழ் ஆசிரியன் முதலியோர் இயல்புகளும், நாடக அரங்கின் அமைப்பும், அவ்வரங்கிலே புகுந்து ஆடுகின்ற முறையும், பிறநுட்பங்களும் அரங்கேற்று காதையிலே தெளிவாக விளக்கப் பெற்றுள்ளன. இக்குறிப்புக்களை காணும் பொழுது இளங்கோவடிகள் வாழ்ந்த காலமாகிய கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழ்நாட்டில் ஆடற்கலையானது காண்போர் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் பொலிவும் நுட்பமும் உடையதாய் சிறந்த முறையில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது தெளிவாகிறது. மேலும் இக்கலையின் நுட்பத்தைக் கற்பிக்க வல்ல ஆடலாசிரியர் பலர் வாழ்ந்தார்கள் என்பது விளங்குகிறது.

ஆடலாசிரியனின் இலக்கணம்

அரங்கேற்றுகாதையில் ஆடலாசிரியனின் இலக்கணம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

“இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்து
பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்துப்
பதினோர் ஆடலும் பாட்டும் கொட்டும்” (அரங்கேற்றுகாதை: 12-14)

என்ற வரிகள் விளக்குகிறது. அகம், புறம் என்னும் இருவகையான நாட்டியத்தின் விதிமுறைகளையும், சாந்திக் கூத்து, வசைக் கூத்து என்னும் பலவகைக் கூத்து முறைகளையும் நன்கு அறிந்தவன், கூத்தில் விலக்கு உறுப்பான பொருள், சாதி, யோனி, விருத்திசை, குறிப்பு, சத்துவம், அவிநயம், சொல், சொல்வகை, வண்ணம், வரி, சந்திசேதம் என்னும் இலக்கண நுட்பம் நன்கு தெரிந்தவன் மாதவிக்கு ஆடற்கலை பயிற்றுவிக்கும் ஆசானாக அமைந்தான். இளங்கோவடிகளால் இருவகைக் கூத்து எனக் குறிக்கப்பட்டவை வேத்தியல், பொதுவியல் என்னும் இரண்டேயாகும் என்பது,

“வேத்தியல் பொதுவியல் என்றிரு திறத்தின்
நாட்டிய நன்னூல் நன்கு கடைப்பிடித்து” (அரங்கேற்றுகாதை: 39-40)

என்பன வற்றால் அறியலாம். மன்னன் காணக் கூடியது வேத்தியல் என்றும், மன்னர் அல்லாத பொது மக்கள் காணக்கூடியது பொதுவியல் என்றும் அழைக்கப்படும். வேத்தியலை அகக் கூத்து என்றும் பொதுவியலை புறக்கூத்து என்றும் அழைப்பர்.

பதினோரு வகை ஆடல்

இந்திர விழாவைக் காண விரும்பித் தன் மனைவியுடன் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தையடைந்த விஞ்சை வீரன் ஒருவன், அந்நகரத்து ஆடல் மகளாகிய மாதவியினால் நிகழ்த்தப் பெற்ற பதினோரு ஆடல்களையும், அவ்வாடல்கள் ஆடிய திறத்தையும் தன் மனைவிக்கு காட்டி மகிழ்ந்தான் என்ற செய்தி சிலப்பதிகாரம் கடலாடு காதையில் கூறப்பட்டுள்ளது. இக்காதையில் தெய்வ விருத்தியாகிய பதினோராடல்களின் சிறப்பு இளங்கோ வடிகளால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பதினோரு வகை ஆடல்களாவன 1. கொடு கொட்டி 2. பாண்டரங்கம் 3. அல்லியம் 4. மல்லாடல் 5. துடியாடல் 6. குடைக் கூத்து 7. குடக்கூத்து 8. பேடாடல் 9. மரக்காலாடல் 10. பாவையாடல் 11. கடையம் போன்றவையாகும்.

1. கொடு கொட்டி

சிவபெருமான் முப்புரத்தை எரித்தபோது, அது எரிமுண்டு எரிவதைக் கண்டு வெற்றி மகிழ்ச்சியாலேயே கைகொட்டி நின்று ஆடிய ஆடல் இது. தீ பற்றி எரிவதைக் கண்டு மனம் இரங்காமல், கைகொட்டி ஆடியபடியால் கொடுகொட்டி, என்னும் பெயர் பெற்றது. இதற்குக் கொட்டிச் சேதம் என்றும் பெயர் உண்டு.

“பாரதியாடிய பாரதி யரங்கத்துத்

திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட

எரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப

உமையவள் ஒருதிறனாக வோங்கிய

இமையவன் ஆடிய கொடு கொட்டியாடல்” (சிலம்பு: கடலாடு காதை: 39-44)

என்று சிலப்பதிகாரம் கொடுகொட்டியை விளக்குகிறது. கொடுகொட்டி ஆடலில் உட்கு (அச்சம்) வியப்பு, விழைவு (விருப்பம்) பொலிவு (அழகு) என்னும் நான்கு உறுப்புக்கள் உண்டு.

2. பாண்டரங்கம்

சிவபெருமான் திரிபுரத்தை எரித்துச் சாம்பலாக்கிய பின்னர், அவருக்குத் தேர்ப்பாகனாக இருந்த நான்முகம் காண ஆடியது.

“தேர்முன் நின்ற திசைமுகன் காணப்
பாரதியாடிய வியன் பாண்டரங்கமும்”

(கூலாடுகாதை: 45-45)

என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. மல்லாடல் ஐந்து உறுப்புக்களையுடையது.

3. அல்லியம்

கண்ணபிரான் தன்னைக் கொல்ல வந்த யானையுடன் போர் செய்து அதனுடைய மருப்புக்களைக் கையினால் பற்றி அசைத்து ஒடித்து, அந்த யானையைக் கொன்றதைக் காட்டும் ஆடல் அல்லியக் கூத்தாகும். இந்திர விழாவின் போது மாதவி இந்தக் கூத்தையாடிக் காண்போரை மகிழ்வித்தாள். இச்செய்தியை,

“கஞ்சன் வஞ்சகம் கடத்தற்காக
அஞ்சன வண்ணன் ஆடிய ஆடலுள்
அல்லியத் தொகுதி”

(கூலாடுகாதை: 43-45)

என்ற செய்யும் பகுதியால் அறியலாம். இந்த ஆடலுக்கு ஆறு உறுப்புகள் உண்டு.

4. மரக்காலாடல்

மல்லாடல் என்பது கண்ணன் வாணன் என்னும் அவுண்ணுடன் மற்போர் செய்து அவனைக் கொன்றதைக் காட்டும் கூத்து. இதை,

“அவுணற் கடந்த மல்லினாடல்”

என விளக்குகிறது. மல்லாடல் ஐந்து உறுப்புக்களையுடையது.

5. துடியாடல்

முருகனுடன் போர் செய்த கூரதுமன் கடலிலே சென்று மாயமாக, மாமரம் ஆகி நின்ற போது, முருகன் அவனுடைய வஞ்சத்தையறிந்து போர் செய்து வென்று, அக்கடலையே அரங்கமாகக் கொண்டு துடி (உடுக்கை) கொட்டியாடிய கூத்து இது.

“மாக்கடல் நடுவண்
நீர்த்திரை யரங்கத்து நிகர்ந்து முன்றின்ற
கூர்த்திறங் கடந்தே என ஆடிய துடி” (கூலாடுகாதை: 41-51)

என்கிறது சிலப்பதிகாரம்.

6. குடைக் கூத்து

இது முருகன் அவுணரை வென்று ஆடிய ஆடல்

“படை வீழ்த்தவுணர் பையுள் எய்தக்

குடை வீழ்த்தவர் முன்ஆடிய குடை” (கூலாடுகாதை: 52-53)

என விளக்குகின்றது. இந்தக் குடைக் கூத்துக்கு நான்கு உறுப்புகள் உண்டு.

7. குடக்கூத்து

கண்ணபிரானுடைய பேரனாகிய அநிருத்தனை, வாணன் என்னும் அவுணர் அரசன் தன்னுடைய அரண்மனையிலே சிறை வைத்த போது, அவனைச் சிறை மீட்பதற்காகக் கண்ணன் அவுணனுடைய நகரத்திற் சென்று குடங்களைக் கொண்டு ஆடிய கூத்து.

“வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து
நீள் நிலம் அளந்தோன் ஆடிய கூத்து”

என்று விளக்கமளிக்கிறது சிலப்பதிகாரம். குடக்கூத்துக்கு ஐந்து உறுப்புக்கள் உண்டு.

8. பேடாடல்

பேடு அல்லது பேடாடல் என்பது காமன் தன்னுடைய மகனான அநிருத்தனைச் சிறை மீட்பதற்காக வாணனுடைய சோ நகரத்தில் சென்று பேடி உருவம் கொண்டு ஆடிய ஆடல்.

“ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
காமன் ஆடிய டேடியாடல்” (கடலாடு காதை: 56-57)

என்று இதைச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. இது நான்கு உறுப்புக்களையுடையது.

9. மரபுக்கால ஆடல்

மாயோளாகிய கொற்றவை முன் நேராகப் போர் செய்ய முடியாத அவுணர், வஞ்சனையால் வெல்ல கருதிப் பாம்பு, தேள் முதலியவற்றைப் புகலிட, அவற்றைக் கொற்றவை மரக்காலினால் உழக்கிய ஆடிய ஆடல் இது.

“காய்சின அவுணர் கருந்தொழில் பொறாஅள்
மாயவள் ஆடிய மரக்கால் கடல்” (கடலாடு காதை: 58-59)

என்று சிலப்பதிகாரம் விளக்குகிறது. இவ்வாடலுக்கு நான்கு உறுப்புக்கள் உண்டு.

10. பாவையாடல்

பாவைக் கூத்து என்பது, போர் செய்வதற்குப் போர்க் கோலங் கொண்டு வந்த அவுணர் மோகித்து விழுந்து இறக்கும்படி திருமகள் ஆடிய கூத்து. இதனை,

“செருவெங் கோலம் அவுணர் நீங்கத்
திருவின் செய்யோள் ஆடிய பாவை” (கடலாடு காதை: 60-61)

11. கடையக் கூத்து

வாணனுடைய சோ என்னும் நகரத்தின் வடக்குப் புறத்தில் இருந்த வயலில் இந்திரனுடைய மனைவியாகிய அயிராணி, உழுத்தி உருவத்தோடு ஆடிய உழுத்திக் கூத்து.

“வயலுறை நின்று வடக்கு வாயிலுள்

ஆயிராணி மடந்தை யாடிய கடையம்”

(கடலாடு காதை: 62-63)

என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. இக்கூத்து ஆறு உறுப்புகளையுடையது.

இவ்வாறு தெய்வத்திறம் பற்றிய ஆடல்கள் பல முற்காலத்தில் நம் நாட்டில் வழங்கியிருத்தல் வேண்டும். அவற்றுள் சிறப்புடையனவே பதினோராடல். இவ்வாடல்களை மாதவி சிறப்புடன் ஆடிதலைக்கோல் பட்டம் பெற்றாள். பண்டைக் காலத்தைப் போல மனித வாழ்க்கை அமைதியாக நிதானமான இக்காலத்தில் செல்லவில்லை. இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலே மனிதரின் வாழ்க்கை வேகமாகச் சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. வேகமாகச் சுழன்று கொண்டிருக்கிற மனித வாழ்க்கையிலே, கவலையற்ற நிம்மதியான வாழ்க்கை வாய்க்கப் பெற்றவர்களும் கலைகளை அறிய விரும்புவதில்லை. இந்நிலை தொடர்ந்தால் கலைகள் முழுவதுமாக அழிந்துவிடும் என்பது தெளிவாகின்றது. ஆதலால் கலைகளை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும்.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. சிலப்பதிகாரம் - ஆர். மாணிக்கவாசகன் (உரையாசிரியர்)
2. தமிழர்-வளர்த்த அழகுக் கலைகள் - மயிலை. சீனி, வேங்கடசாமி
3. நுண் கலைகள் - மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி.